

РЕШЕНИЕ

№ 22161

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5708** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на Р. Б. Р., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № ПИ-148/29.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С. Х. М., с което е оставена без уважение жалбата му срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0030949/07.05.2024 г. на главен публичен изпълнител Ц. В. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С.. С постановлението на жалбоподателя са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични или постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: - ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА в размер на 482 765,37 лв. ; - ТБ И. АД в размер на 490 322,37 лв.
2. Запор върху МПС марка „фолксваген кади“ с рег. [рег.номер на МПС] , при оценка 7 557 лв.

Обезпечението е наложено по изп.д. №[ЕИК]/2023 г. по описа на ТД на НАП-С. за установени и изискуеми публични вземания общо в размер на 490 322,37 лв. , установени с декларации по ЗДФЛ, ЗДДС, както и с ревизионен акт № Р-22221523000402-091-001/25.09.2023 г.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки се оспорва като незаконосъобразен административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Посочените пороци не били взети предвид с решението на зам. директора на ТД на НАП- С.. Претендира деловодни разноски.

Ответникът зам. директора на ТД на НАП- С. оспорва жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Страните не спорят и съдът приема за установено по делото, че срещу жалбоподателя е образувано изп.д. №[ЕИК]/2023 г. по описа на ТД на НАП-С. за събиране на публични вземания, установени с декларации по ЗДДФЛ, ЗДДС, както и с ревизионен акт № Р-22221523000402-091-001/25.09.2023 г. , които са изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т.т. 1 и 2 от ДОПК. Безспорно е, че по това изп.д. , за обезпечаване на публични вземания в общ размер от 490 322,37 лв. , с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0030949/07.05.2024 г. на главен публичен изпълнител Ц. В. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С. са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични или постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: - ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА в размер на 482 765,37 лв. ; - ТБ И. АД в размер на 490 322,37 лв.

2. Запор върху МПС марка „фолксваген кади“ с рег. [рег.номер на МПС] , при оценка 7 557 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Чл. 197, ал. 3 от ДОПК посочва, че съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретни случаи обезпечителните мерки не са предварителни по смисъла на чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда само при наличие на предходните хипотези по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, а именно - ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание. Сезираният с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, обаче, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с нормите, които определят неговата валидност и ако тя се установи, то тогава съдът да провери цитираните особени изисквания на материалния закон за законността му, които се свеждат до цитираната ограничена съдебна проверка. В конкретния случай,

срещу жалбоподателя е образувано горепосоченото изпълнително дело за събиране на публични вземания, установени с декларации и РА, които са изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т.т. 1 и 2 от ДОПК. По това изп.д. , с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0030949/07.05.2024 г. на главен публичен изпълнител Ц. В. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С. – компетентна по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ДОПК, на жалбоподателя са наложени обезпечителни мерки – горепосочените запори. Постановлението е във форма по чл. 196, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискваните от нормата реквизити. Обжалваното в настоящото производство Решение № ПИ-148/29.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С. Х. М., с което се оставя без уважение жалбата на жалбоподателя срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки, е издадено от компетентния орган по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ДОПК и съгласно приложената заповед № 1149/15.04.2024 г. на изпълнителния директор на НАП. Предвид изложеното, процесният административен акт е валиден, като издаден от компетентен орган и в предписаната от закона форма с изискваните реквизити. Изпълнени са и изискванията на § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 35 от АПК по изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, и по специално във връзка с разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК относно изясняване стойността на запорираното МПС. Безспорното неплащането на изискуеми публични вземания налага извод за обезпечителна нужда предвид липсата на доказателства за установяване на обратното.

След като настоящият състав приема, че процесният административен акт по налагане на обезпечителни мерки е валиден, то следва да извърши проверката за законност по реда на чл. чл. 197, ал. 3 от ДОПК, който посочва, че съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Както се установи, в конкретни случаи обезпечителните мерки не са предварителни по смисъла на чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда само при наличие на предходните хипотези по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, а именно - ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание. По делото не се установи жалбоподателят да е представил, визираното в нормата обезпечение, нито се установи да не съществува изпълнително основание.

В конкретния случай, обаче, във връзка с разпоредбите на § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК, които налагат преценка за законността на административния акт, следва да се приеме, че с постановлението за налага на обезпечителни мерки не е спазен нееднократно налаганият от закона императив за съразмерност на обезпечението с размера на публичните вземания. Чл. 195, ал. 7 от ДОПК и още по-конкретно чл. 198, ал. 2 от ДОПК посочват размера на вземането, като праг, който не следва да се преминава от стойността на обезпечителните мерки, независимо от техния брой. В конкретния случай за публично вземане от 490 322,37 лв. – кумулативно и механично са наложени обезпечителни мерки на стойност, както следва: 482 765,37 лв. , 490 322,37 лв. и 7 557 лв. Това недопустимо и немалка степен излишно засяга правата на жалбоподателя и нарушава принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК и цитираните чл. 195, ал. 7 от ДОПК и чл. 198, ал. 2 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи, като постановлението се отмени изцяло, доколкото съдът не може да направи избор за вида обезпечителна мярка, което е само в правомощията на органа по приходите.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалбата на Р. Б. Р., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240022-022-0030949/07.05.2024 г. на главен публичен изпълнител Ц. В. в Дирекция „Събиране“ на ТД на НАП – С., както и потвърждаващото го Решение № ПИ-148/29.05.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП- С. Х. М..

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: